

Johanna Kiviniemi

OPISKELIJAKUNNAT ÄÄNIAALLOILLA

Journalistiset menetelmät opiskelijakuntien podcasteissa

OPISKELIJAKUNNAT ÄÄNIAALLOILLA

Journalistiset menetelmät opiskelijakuntien podcasteissa

Johanna Kiviniemi
Opinnäytetyö
Kevät 2022
Viestinnän tutkinto-ohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Viestinnän tutkinto-ohjelma, Journalismi

Tekijä: Johanna Kiviniemi

Opinnäytetyön nimi: Opiskelijakunnat äänialloilla – journalistiset menetelmät opiskelijakuntien podcasteissa

Työn ohjaaja: Satu Koho

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: kevät 2022

Sivumäärä: 35

Tässä opinnäytetyön tutkielmassa selvitän, kuinka journalistiset menetelmät ja keinot toimivat opiskelija- ja ylioppilaskuntien tuottamissa podcasteissa, jotka on suunnattu opiskelijoilta opiskelijoille. Tutkimusmateriaalinani käytin kahta podcastia, joista toisen on tuottanut Oulun Ylioppilaslehti Oulun ylioppilaskunnan alaisuudessa ja toisen Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotko ry. Oulun Ylioppilaslehden Mitä kuuluu kampus? -podcast on näistä kahdesta podcastista selkeää journalistista tuotantoa, ja Rotko ry:n Rotcast enemmän vapaamuotoista, osittain journalistisia keinoja hyödyntävää tuotantoa.

Minua kiinnosti tutkia podcasteja, jotka eivät ole välttämättä suoraan journalistisia, mutta joiden sisällöntuotantoon on mahdollista silti soveltaa journalistisia keinoja. Halusin selvittää, miten journalistiset keinot toimivat näissä tuotannoissa, joissa kuitenkin tiedonvälitys on avainasemassa. Kiinnostukseni aiheeseen nousi omasta opinnäytetyöni käytännön osasta, jossa tuotin Oulun ammattikorkeakoulun opiskelijakunta OSAKOLle Osakopodi-podcastsarjan.

Tietopohjassa käsittelem opiskelija- ja ylioppilaskuntien eroja sekä yhtäläisyyksiä, podcastin käsitettä ja laadullista sisällöllistä analysointia sekä avaan journalistisia keinoja. Journalistisina keinoina esittelen haastattelun, faktantarkistuksen sekä uutiskriteerit. Esittelen näitä kirjallisten lähteiden kautta sekä sovellan medianomiopintojeni aikana kertynyttä tietämystäni tutkiessani materiaalinani olevia podcasteja. Samalla pystyin refleктоimaan omaa podcasttuotantoani ja hyödyntämään tutkielmani johtopäätöksiä sen tuotannossa.

Tutkielmassani sain selville, että journalistisia keinoja käyttämällä podcastien sisältö on mahdollista esittää selkeästi ja ymmärrettävästi. Havaitsin, että vaikka podcast ei olisikaan journalistista tuotantoa, on journalististen keinojen hyväksi käyttäminen sisällön ja aiheen esittämisen kannalta hyödyllistä ja jopa suotavaa. Molempien podcastien sisältö ja aihevalinnat lähentelevät palvelujournalismia, sillä tavoitteena on jakaa opiskelijoita hyödyttävää tietoa. Molempien kohderyhmä ja päämäärä ovat samat, vaikka tavat tuottaa sisältöä vaihtelevatkin jonkin verran.

Jatkossa olisi kiinnostavaa tutkia erilaisia ei-journalistisia podcasteja palvelujournalistisesta näkökulmasta ja selvittää esimerkiksi haastattelujen kautta, kuinka paljon podcastien tuotannoissa on hyödynnetty erilaisia journalistisia keinoja. Erityisen kiinnostavia olisivat valtion eri organisaatioiden kuten ministeriöiden alaisuudessa tuotetut podcastit.

Asiasanat: Podcast, journalismi, laadullinen analyysi, uutiskriteeri, faktantarkistus, opiskelijakunta, ylioppilaskunta, haastattelu

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in communication, Option of journalism

Author: Johanna Kiviniemi

Title of thesis: Student unions on soundwaves – Journalistic methods in student union podcasts

Supervisor: Satu Koho

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2022

Number of pages: 35

This thesis examines the journalistic methods that might be used to improve podcasts that are made by Finnish universities student unions. I examine two podcasts that were made by two different student unions in Finland. One podcast was made by the Oulu University student union OYY and other was made by the Lapland University of Applied Sciences student union Rotko.

I was interested in researching podcasts that are not necessarily journalistic, but whose content can still be applied to journalistic methods. I wanted to find out how journalistic methods work in these productions, where communication plays a key role.

In the knowledge base, I deal with the differences and similarities between student unions, the concept of podcasts and qualitative content analysis, and I open journalistic methods. As a journalistic method, I present the interview, the fact-checking, and the news criteria. I present these through written sources, and I apply the knowledge I gained during my journalistic studies while researching the podcasts that are my material. At the same time, I was able to reflect on my own podcast production and utilize the conclusions of my dissertation in its production.

I was able to find out that by using journalistic methods in non-journalistic podcasts', it was possible to make the content of the podcast more effective and interesting for the listeners. I found that even if a podcast is not a journalistic production, using journalistic methods to present content and subject matter is useful, and even desirable. I realized that the content and topic selections of both podcasts converge with service journalism, as the goal is to share information that benefits students. The target group and goal of both are the same, although the ways to produce content vary somewhat.

In the future, it would be interesting to study different non-journalistic podcasts from a service journalistic perspective, and to find out, for example through interviews, how much different journalistic methods have been utilized in the production of those podcasts.

Keywords: podcast, journalistic methods, student union, journalism, interview, news criteria, fact-checking

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	OPISKELIJAKUNNAT TOIMIVAT AMMATTIKORKEAKOULUISSA JA YLIOPPILASKUNNAT YLIOPISTOISSA	8
2.1	Opiskelijakunta ammattikorkeakoulussa.....	8
2.2	Yliopiston ylioppilaskunta ja ylioppilaslehti	9
2.3	Erot ja yhtäläisyydet toiminnassa	9
3	PODCAST ON BLOGIMAINEN AUDIOSARJA	11
3.1	Podcastin käsitteen avaaminen	11
3.2	Podcastin sisällöllinen rakenne	12
3.3	Rotcast ja Mitä kuuluu kampus?.....	13
4	JOURNALISMI JA SEN KEINOT.....	15
4.1	Hyvä journalistinen tapa	15
4.2	Haastattelu tiedonhankintakeinona	16
4.3	Faktantarkistus journalismin tukipilarina	17
4.4	Uutiskriteerit journalismin keinona	18
5	TUTKIMUSMENETELMÄNÄ LAADULLINEN SISÄLLÖN ANALYSOINTI.....	21
5.1	Laadullista ja määrällistä erittelyä.....	21
5.2	Sisällönanalyysi laadullisesta aineistosta	22
6	OPISKELIJAKUNTIEN PODCASTIT	24
6.1	Mitä kuuluu kampus?	25
6.1.1	Suurin niistä on haastattelu.....	25
6.1.2	Aiheesta uutiskriteeriksi	26
6.2	Rotcast	28
6.2.1	Haastattelu kannattelee keskustelua.....	28
6.2.2	Uutiskynnyksen hahmottamisen vaikeus	29
7	YHTEENVETO OPISKELIJAKUNNISTA ÄÄNIAALLOILLA.....	31
	LÄHTEET.....	33

1 JOHDANTO

Podcastit, opiskelijakuntatoiminta ja journalismi – nämä ovat kolme asiaa, jotka yhdistyvät tiukasti omassa elämässäni. Ne ovat olleet osa koko opiskeluaikaani, ja siksi niiden yhdistäminen opinnäytetyön tutkielmassani tuntui järkevältä. Halusin selvittää, kuinka journalistiset keinot näkyvät opiskelija- ja ylioppilaskuntien tuottamissa podcasteissa. Mielestäni journalistiset keinot, kuten haastattelut tiedonhankintana sekä faktantarkistus, ovat kaikkialla ympärillämme olevassa mediassa, vaikka se media ei suoranaisesti olisikaan journalistista tuotantoa.

Podcastit tulivat mukaan kuvioon, koska ne ovat tämän hetken suosituin tapa kuluttaa audiota eli äänitallenteita. Niitä tekevät kaikki: mediatalot, yritykset, yhdistykset ja ihan tavalliset ihmiset. Podcastit ovat yleistyneet Suomessa 2018–2019. Niiden tuottaminen on hieman työläämpää kirjoitettuun tekstiin verrattuna, mutta vastaanottaminen usein helpompaa. (Kortesuo 2019, 146.) Tämä on varmasti syy siihen, miksi myös opiskelija- ja ylioppilaskunnat ja niiden alla toimivat ylioppilaslehdet ovat tarttuneet podcasteihin uutena tapana tavoittaa opiskelijoita ja kampusyhteisöjä. Podcastia on helppo kuunnella, vaikka matkalla kampukselle tai sieltä kotiin. Journalistisesti tuotetut podcastit toimivat hyvinä tiedonlähteinä opiskelijoille, ja toisaalta jotkin ovat vain pelkästään ajanvietettä.

Tässä opinnäytetyön tutkielmassa selvitän, kuinka paljon opiskelija- ja ylioppilaskuntien ja -lehtien tuottamat podcastit käyttävät joko tarkoituksella tai huomaamattaan journalistisia keinoja podcastiensä sisällössä. Oletukseni on, että tutkielmaan valitsemisani kahdessa podcastissa pyritään tuottamaan opiskelijoita ja kampusyhteisöä hyödyttävää tietoa, jonka aikaansaamiseksi on käytetty joko tarkoituksella tai huomaamatta erilaisia journalistisia keinoja haastatteluista tiedonhankintaan ja faktantarkistukseen.

Valitsemani podcastit ovat sisällöllisesti erilaisia. Toinen on Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotkon tuottama Rotcast, jonka sisällössä pyritään avaamaan opiskelijakunnan toimintaa ja sen tuottamia palveluita Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijoille. Toinen tutkielmassa tarkastelemani podcast on Oulun Ylioppilaslehden, joka toimii Oulun Ylioppilaskunnan alaisuudessa, tuottama Mitä kuuluu kampus? -podcast. Siinä käsitellään Oulun yliopiston opiskelijoita kiinnostavia aiheita, ei pelkästään Oulun Ylioppilaskunnan toimintaa ja tekemisiä. Koska valitsemani podcastit ovat sisällöltään erilaisia, oletan niiden käyttävän erilaisia keinoja, ja erityisen kiinnostunut olen

tekijöiden käyttämistä journalistisista keinoista. Kuinka ne mahdollisesti eroavat toisistaan pyrkiesään tuottamaan opiskelijoita ja kampusyhteisöjä hyödyttävää tietoa? Kuinka sisällöstä huomaa podcastien, onko journalistisia keinoja käytetty tiedostaen niiden hyödyllisyyden vai ovatko journalistiset keinot käytössä enemmän huomaamattomana osana sisältöä ja sen tuottamista?

2 OPISKELIJAKUNNAT TOIMIVAT AMMATTIKORKEAKOULUISSA JA YLIOPPILASKUNNAT YLIOPISTOISSA

Avaan tässä pääluvussa käsitteet opiskelijakunta ja ylioppilaskunta. Nämä ovat tälle tutkielmalle tärkeitä käsitteitä, sillä analysoimistani podcasteista toisen on tuottanut Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotko ry ja toisen Oulun ylioppilaslehti, joka toimii Oulun yliopiston ylioppilaskunnan alaisena, mutta silti itsenäisenä journalistisena julkaisuna.

Opiskelijakuntien ja ylioppilaskuntien toiminta perustuvat niitä sääteleviin lakeihin: ammattikorkeakoululaki ja yliopistolaki, kumpaakin esittelen seuraavissa alaluvuissa. Näiden lakien sisältö eroaa hieman toisistaan, joten ne erottavat opiskelijakuntien ja ylioppilaskuntien toimintoja sekä jäsenyyden muodostumista molemmissa järjestöissä.

2.1 Opiskelijakunta ammattikorkeakoulussa

Ammattikorkeakoulussa opiskelijakuntaan voivat kuulua kaikki tutkintoon johtavassa koulutuksessa olevat opiskelijat. Jäseniksi voidaan silti hyväksyä myös muita ammattikorkeakoulussa opiskelevia, kuten vaihto-opiskelijoita. (Ammattikorkeakoululaki 932/2014, 6:41 §.)

Opiskelijakunnat ovat ammattikorkeakouluissa toimivia julkisoikeudellisia yhdistyksiä, jotka ajavat opiskelijoiden etuja sekä järjestävät monenlaista vapaa-ajantoimintaa. Ne myös valvovat opiskelijoiden etuja sekä edustavat opiskelijoita erilaisissa ammattikorkeakoulun hallinnollisissa toimieliimissä. Opiskelijakunnat myös pyrkivät vaikuttamaan kuntien ja maakuntien päätöksentekoon. (Suomen opiskelijakuntien liitto – Samok ry 2020.) Opiskelijakunnat siis toimivat kaikissa Suomen ammattikorkeakouluissa, ja jokaisella ammattikorkeakoululla on oma opiskelijakuntansa. Tämän tutkielman sisällössä opiskelijakuntaa edustaa Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotko ry.

2.2 Yliopiston ylioppilaskunta ja ylioppilaslehti

Ylioppilaskunnat toimivat yliopistojen opiskelijoiden edunvalvonnassa, samoilla tavoilla kuin opiskelijakunnat ammattikorkeakouluissa. Ylioppilaskunnat ovat julkisoikeudellisia yhteisöjä, joiden toimintaa säätelee yliopistolaki, ja ne ajavat yliopisto-opiskelijoiden etuja (Suomen ylioppilaskuntien liitto ry – SYL 2021). Yliopistolaissa ylioppilaskunnan jäseniksi määritellään kaikki yliopiston opiskelija, jotka opiskelevat alempaa tai ylempää korkeakoulututkintoa (Yliopistolaki 558/2009, 5:46 §). Tässä tutkielmassa niitä edustaa Oulun yliopiston ylioppilaskunta OYY ja sen alaisuudessa toimiva Oulun ylioppilaslehti.

Oulun ylioppilaslehti on vuonna 1961 perustettu oululaisille opiskelijoille suunnattu lehti, joka on journalistisesti itsenäinen. Se tarjoaa lukijoilleen pilkahduksia opiskelijaelämästä, henkilöiden tarinoita sekä Oulun yliopistolla tehtävää tiedettä ja ajankohtaisia asioita (Oulun ylioppilaslehti 2021.) Jo tämä määritelmä luo selkeää eroa Rotko ry:n tuottaman Rotcastin ja Oulun ylioppilaslehden tuottaman Mitä kuuluu kampus? -podcastin sisältöihin, koska ylioppilaslehti kuvauksensa mukaisesti tuottaa itsenäistä journalistista sisältöä.

2.3 Erot ja yhtäläisyydet toiminnassa

Yllä kuvatut lainsäädännölliset tavat toimia luovat opiskelijakuntien ja ylioppilaskuntien välille selkeitä toimintaeroja. Ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat niin sanotusti joutuvat hankkimaan jäsenensä kaikista opiskelijoista, ja tätä kautta tiedotus opiskelijakunnan toiminnasta on hyvin tärkeää. Jos opiskelijakunnan toiminnasta ei saada hyvää tietoa, ei sen jäseneksi myöskään liitytä. Toisaalta taas ylioppilaskunta saa jäsenekseen automaattisesti kaikki yliopistossa tutkintoa suorittavat opiskelijat. Näin ollen ylioppilaskunnan ei välttämättä tarvitse tiedottaa siitä, mikä se on, uusille opiskelijoille, vaan se voi keskittyä enemmän tuottamaan opiskelijoita kiinnostavaa sisältöä ja tapahtumia. Tämä perustuu siihen, että yliopistossa opiskelevat saavat paikkansa ylioppilaskunnassa siinä vaiheessa, kun he astuvat kampuksen käytäville, heitä ei tarvitse rekrytoida mukaan jäseniksi.

Ammattikorkeakoulun opiskelijat eivät siis ole automaattisesti opiskelijakunnan jäseniä, vaan siihen liittyminen on vapaaehtoista. Kuitenkin opiskelijakunta työskentelee kaikkien opiskelijoiden etujen parantamiseksi. Tästä syystä jäsenhankinnan kannalta on tärkeää, että mahdollisimman monet

ammattikorkeakoulussa opiskelevat saavat tietoa siitä, mitä opiskelijakunta tekee. Mitä enemmän opiskelijakunnalla on jäseniä, sitä enemmän sillä on käytössään myös varoja, jotka kertyvät opiskelijoiden maksamista jäsenmaksuista. Ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnalle tämä on samalla tärkeä vaikutusmahdollisuus, koska jäsenmäärällä on merkitystä neuvoteltaviin etuihin. Se, että ylioppilaskuntien ei tarvitse hankkia erikseen jäseniä, antaa etua ylioppilaskunnille, joiden jäsenmaksut ovat kaikille yliopisto-opiskelijoille pakollisia, koska tulovirrat ovat aina tasaiset, sillä jäsenmäärät ovat tasaiset.

3 PODCAST ON BLOGIMAINEN AUDIOSARJA

Podcastit ovat vielä suhteellisen tuore ilmiö, vaikka niiden suosio onkin nykyään suurta. Niitä tuottavat lähes kaikki suomalaiset mediatalot, valtion virastot, yhdistykset, yritykset sekä yksityishenkilöt. Periaatteessa millä tahansa toimijalla on mahdollisuus tuottaa podcastia. Oulun ammattikorkeakoulullakin on oma podcastinsa. Podcastin käsitettä avatessani pyrin selvittämään, miksi podcasteja pidetään tämän hetken suosituimpana audio- eli äänisisältönä.

3.1 Podcastin käsitteen avaaminen

Podcastilla on alun perin tarkoitettu blogimaista, säännöllisesti ilmestyvää audiosarjaa eli äänitesarjaa, mutta podcastiksi voi kutsua myös erilaisia radiotallenteita tai muita jatkuvasti ilmestyviä tai sarjamaisia äänisisältöjä (Korteso 2019, 146). Podcastit kattavat monipuolisesti äänisisältöjä, joita voidaan tuottaa erikseen tai esimerkiksi koota radiolähetysten parhaista paloista ja sisällöistä. Podcastin käsite on ensimmäisen kerran esiintynyt äänisisältöinä Internetin kehittyessä vuonna 2004. Tämän jälkeen podcast nousi nopeasti mediaa mullistavaan asemaan, kun blogimaiseen vuorovaihtukseen saatiin lisättyä ääntä ja kiinnostavaa keskustelua. (Cangialosi ym. 2012, luku 1.)

Podcasteja julkaistaan monenlaisilla alustoilla, joista jotkin ovat niin sanottuja suljettuja alustoja, joille sisältöä tuottavat erilaiset media-alan yritykset ja toimijat. Esimerkiksi Suomessa Supla ja Yle Areena ovat suljettuja alustoja, joille pääsemiseen tarvitaan enemmän kuin vain pelkän valmiin podcastin. Niillä julkaistavat podcastit ovat usein tilaustyötä, ja vaativat sitä kautta jonkin asteisen työsuhteen alustaa ylläpitävään organisaatioon. Yleisesti ottaen näille alustoille sisältöä tuottavat suoraan mediatalot, tai ne tilaavat sisällön erikseen ja maksavat siitä esimerkiksi freelancer-pohjalta toimiville journalisteille tai vaikka julkisuuden henkilöille.

Itsenäisesti tuotettuja podcastsisältöjä pystyy kuka tahansa julkaisemaan avoimilla alustoilla kuten SoundCloud, joka toimii sekä jakelu- että säilytysalustana äänitiedostoille (Korteso 2019, 146–147). Samalla tavalla toimii myös Spotify ja sen säilytysalusta Anchor. Näiden alustojen lisäksi on olemassa kymmeniä muita mahdollisia jakelualustoja kenen tahansa tekemille podcasteille. Suosituimpia näistä ovat kansainvälisesti toimivat Spotify ja SoundCloud, joihin kirjautumalla kuka tahansa voi julkaista omaa audiosisältöä podcastin kuin myös musiikin, muodossa.

Podcast on tietyllä tavalla urbaani ja globaali tapa välittää tietoa ja sisältöjä. Niitä kulutetaan hyvin usein liikkeessä, kuten julkisen liikenteen kyydissä, ja erityisesti englanninkieliset podcastit löytävät kuuntelijoita ympäri maailman. Podcastit eivät myöskään ole sidottuja samalla tavalla aikaan kuin televisio- ja radiolähetykset, mikä antaa kuuntelijalle vapauksia päättää itse missä ja milloin hän kuluttaa podcastia. (Spinelli 2019, 7–8.) Tämä on varmasti yksi suurimmista syistä podcastien suosiolle ja laajalevikkisyydelle. Ne ovat helppoja, käteviä ja nopeasti kulutettavia sisältöjä, joiden aiheet ja teemat koskettavat lähes kaikkia asioita, mitä maan päällä on.

3.2 Podcastin sisällöllinen rakenne

Podcastin jakso koostuu yleensä tuttuutta herättävistä toistuvista osista, josta kuulija voi päätellä, mitä podcastia ja jaksoa sillä hetkellä kuuntelee. Näitä ovat erityisesti podcastin alussa olevat intro ja jakson tiivistelmä sekä loppuun tuleva outro. Itse jakson sisältö voi koostua monenlaisista vaihtuvista elementeistä kuten haastatteluosioista tai podcastin juontajan monologista, podcastin jaksoissa voi myös olla vaihtuvia vieraita. Tärkeintä kuitenkin on, että jaksot ovat hyvin käsikirjoitettuja, jottei sisältö mene tajunnanvirraksi. (Korteso 2019, 147–148.)

Käsikirjoituksen lisäksi podcastit avaavat erilaisen mahdollisuuden luoville tavoille käsitellä sisältöjä. Podcasteilla ei ole mitään tiettyä ilmestymisajankohtaa, ellei niitä tuottava taho niin päättä. Äänitallennetta on myös helpompi muokata jälkeen päin, jos aiheeseen tulee lisää tietoa tai uusia faktoja, joten podcast on sisältönä niin sanotusti päivitettävää. (Spinelli 2019, 10–11.) Sisällön päivitettävyys antaa vanhallekin podcast-sisällölle mahdollisuuden uudistua, koska sisältöjä on helppo muokata ja niihin on helppo lisätä uutta tietoa ja samalla säilyttää vanhaa ja yhä relevanttia sisältöä.

Podcastin tekevät sen kuuntelijat, sillä ilman kuuntelijoita ei olisi myöskään podcastia. Tuskin kukaan olisi valmis tekemään sisältöjä, joita kukaan ei kuuntelisi. Podcastin kuuntelija on tietyllä tavalla yksin, sillä kuuntelemalla podcastia tulee samalla rajanneeksi itsensä tiettyyn äänimaailmaan, jossa ei ole muita. Podcastia kuunnellessa kuluttaja tekee yksilöllisen valinnan ja samalla kokee ainutlaatuisen hetken juuri siinä hetkessä omien valintojensa kautta. (Spinelli 2019, 46.) Tällä tavalla podcast eroaa esimerkiksi radiosta, jonka avaamalla ja jota kuuntelemalla kuulija tietää, että todennäköisesti moni muukin kuuntelee tätä lähetystä juuri nyt. Podcastin kanssa ei voi olla varma,

kuunteleeko samaa podcastia ja sen tietyn podcastin jaksoa sillä hetkellä kukaan muu. Tavallaan podcast on yksilökeskeiseen maailmaan luotu tuote, joka houkuttelee individualisteja kuuntelijoita.

Yksilökeskeisestä kulutustyylistä huolimatta podcastilla on tiettyjä yhteisöllisiä erityispiirteitä. Menestyvillä podcasteilla on omia fanikuntiaan, jotka sitoutuvat kuuntelijoiksi, mutta myös käyvät keskustelua suosikkipodcastiensä sisällöistä sosiaalisilla keskustelualustoilla. Podcastien ympärille saattaa muodostua yhteisöjä, jotka tuottavat erilaisia oheissisältöjä podcastien aiheiden ympärille, kuten taidetta ja vitsejä sekä erityisesti niiden alalajia sosiaalisessa mediassa leviäviä vitsikkäitä kuvia eli meemejä. Tällä tavalla yksittäiset kuuntelijat luovat podcastien ympärille yhteisöjä, jotka ovat tavallaan riippuvaisia podcastista, mutta elävät silti omaa elämäänsä sen ulkopuolella. (Spinelli 2019, 12–14.) Näin yksilöiden kuluttamasta tuotteesta tulee erityisellä tavalla yhteisöllinen, jota ei samalla tavalla nähdä radiolähetyksen ympärillä, koska radio-ohjelmat ovat jo itsessään enemmän yhteisöllisiä.

3.3 Rotcast ja Mitä kuuluu kampus?

Rotcast on Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotko ry:n oma podcast, jota julkaistaan Spotify-alustalla (RotCast 2020). Jaksoja tällä podcastilla on yhdeksän kappaletta, ja ne käsittelevät kattavasti opiskelijakunnan toimintaa. Aiheina ovat esimerkiksi: Rotko ry:n toiminta, hallituksen ja edustajiston toiminta, tutorointi, koronan vaikutukset opiskelijakunnan toimintaan, ja mukaan kuuluu myös viihteellisempi jouluspeciaali.

Rotcast on selkeästi opiskelijakunnan toimintaa selventävä ja myös mainostava podcast, jolla pyritään levittämään tietoa Lapin ammattikorkeakoulussa opiskeleville tai sinne opiskelemaan pyrkiville. Kokonaisuudessaan tämän podcastin tarkoitus on rohkaista opiskelijoita mukaan Rotko ry:n toimintaan sekä selventää opiskelijakunnan toimintaa niille opiskelijoille, joille opiskelijakunta ei ole vielä tullut tutuksi.

Mitä kuuluu kampus? -podcast on Oulun ylioppilaslehden tuottama podcast, joka paneutuu korkeakoulukentän ajankohtaisiin asioihin (Mitä kuuluu kampus? 2020). Tässä podcastissa jaksoja on seitsemän, ja ne käsittelevät podcastin kuvauksen mukaisesti ajankohtaisia aiheita korkeakoulukentältä. Jaksoissa puhutaan muun muassa: keskustakampus-hankkeesta, YTHS-uudistuksesta,

etätapahtumista ja vapusta sekä Oulun yliopiston ylioppilaskunnasta ja samalla kampuksella toimivasta Oulun ammattikorkeakoulun opiskelijakunnasta.

Aiheet tässä podcastissa ovat erilaisia kuin Rotcast-podcastissa. Ne käsittelevät laaja-alaisemmin Oulun yliopiston kampusten opiskelijoita kiinnostavia ja koskettavia aiheita ja pyrkivät valaisemaan opiskelijaelämän monia osa-alueita, ei pelkästään opiskelija- tai ylioppilaskuntatoimintaa ja sen sisältöä.

Näistä lähtökohdista oli kiinnostavaa tutkia molempien podcastien sisältöjä journalististen keinojen käytössä. Kuinka hyvin nämä podcastit niitä hyödyntävät, ja kuinka tarkoituksenmukaista se on ollut?

4 JOURNALISMI JA SEN KEINOT

Sananvapaus on yksi demokratian tukipilareista, ja hyvä journalismi perustuu jokaisen oikeuteen vastaanottaa tietoja sekä mielipiteitä. Suomen Journalistiliiton mukaan journalisti ja journalismi ovat vastuussa lukijoilleen, kuulijoilleen tai katsojilleen, joilla on oikeus tietää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu. (Suomen Journalistiliitto 2022.) Tässä luvussa tarkastelen journalismia ja avaan sen keinoihin liittyvät käsitteet haastattelu, faktantarkistus ja uutiskriteerit.

4.1 Hyvä journalistinen tapa

Journalistit pyrkivät keräämään, tarkistamaan ja levittämään faktapohjaista ja objektiivista tietoa siitä, mitä yhteiskunnassa ympärillämme tapahtuu. Ajatuksena on, että näiden tietojen pohjalta jokainen journalistisia julkaisuja seuraava voi luoda omat käsityksensä ja mielipiteensä käsitellystä asiasta. Kerrottavien tietojen paikkansapitävyys ja todenmukaisuus vaativat toimittajilta tiukkaa lähdekritiikkiä, jotta yleisön luottamus työtä kohtaan säilyy (Kuutti 2015, 7).

Avaan myös erilaisten journalististen keinojen käsitteitä ja sisältöjä. Avaan, mitä journalismi ylipäätään on ja miksi sen keinot ovat mukana sielläkin, missä ei välttämättä tuoteta puhtaasti journalistista sisältöä. Journalismin pyrkimys on kuvata tapahtumia ja asioita mahdollisimman totuudenmukaisesti, jotta ihmiset tietäisivät, miten asiat ovat ja voivat sen pohjalta muodostaa oman käsityksensä asioista (Uutismedian liitto 2022).

Journalismissa tiedot tulisi hankkia avoimesti, mutta jos yhteiskunnallisesti merkittäviä seikkoja ei voida saada selville perinteisin journalistisin keinoin, voidaan käyttää hyväksi myös tavallisuudesta poikkeavia tapoja (Suomen Journalistiliitto 2022). Tällä tarkoitetaan sitä, että journalistista tietoa on mahdollista hankkia esimerkiksi haastatteluilla, joissa vastaaja ei tiedä haastattelijan olevan journalisti. Kuitenkin tärkeintä on tarkistaa saadut tiedot ja tietolähteiden paikkansapitävyys, jotta tuotettu journalistinen aineisto kestäisi kriittisen tarkastelun.

Journalismiin sisältyy myös oikeuksia haastateltaville ja tausta-aineiston hankinnassa avustaneille. Heillä on oikeus tietää, missä yhteydessä materiaalia käytetään ja ettei sitä irroteta harhaanjohtavasti asiayhteydestä. (Suomen Journalistiliitto 2022.) Kaikki tämä edellä mainittu liittyy kiinteästi

hyvään journalistiseen menettelytapaan, jonka noudattamiseen suurin osa suomalaisista journalistista ja mediataloista on sitoutunut. Näitä ohjeita kutsutaan Journalistin ohjeiksi, jotka toimivat eettisenä ja moraalisenä tukena ja karttana journalismin parissa toimiville, ja joita Julkisen sanan neuvosto valvoo. Ne ovat alan itsesääntelyssä käytössä olevat ohjeistukset (Suomen Journalistiliitto 2022).

Hyvän journalistisen tavan noudattaminen sitoo journalisteja, jotka toimivat tiedonvälityksen ja sille omistautuneiden medioiden parissa. Näissä kaikissa tuotettu mediasisältö, on se sitten podcast, uutiset tai sanomalehti, kuuluu hyvän journalistisen tavan sisälle. Niiden hankinnassa ja tuotannossa käytetyt journalistiset keinot tulee voida esitellä avoimesta, ja niiden tulee kestää niin sanotusti päivänvalo. Journalismin pyrkimys on kuvata tapahtumia ja asioita mahdollisimman totuudenmukaisesti, jotta ihmiset tietäisivät, miten asiat ovat ja voivat sen pohjalta muodostaa oman käsityksensä asioista (Uutismedian liitto 2022).

Samanlaiset tavat ja yleisön paine eivät kuitenkaan sido niitä tahoja, jotka tuottavat mediasisältöä journalistisen toimintatavan ulkopuolella, kuten yritykset, yhdistykset tai vaikkapa opiskelijakunnat. Näkemykseni mukaan se ei kuitenkaan estä näitä tahoja käyttämästä journalistisia keinoja ja tapoja sisällöntuotannossa: haastattelut, faktantarkistustaidot ja tiedonkerääminen ovat tärkeitä, jotta podcastiin tai mihin tahansa muuhun mediasisältöön saadaan uskottavaa otetta ja toimiva sisältö.

4.2 Haastattelu tiedonhankintakeinona

Haastattelu on käytetyimpiä tapoja kerätä tietoa. Siinä haastattelija ja haastateltava keskustelevat yleisesti ottaen järjestelmällisesti tietyistä aiheista. Sen lisäksi, että haastattelua käytetään journalistisena keinona tiedonhankinnassa, se toimii myös työhaastattelutilanteissa tai tutkimusmateriaalin kerryttämisen keinona. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Haastattelulla saatu tieto on usein laajaa ja jopa syvällistä. Ongelmana haastattelussa on se, että siinä haastateltavan omat arvot ja asenteet tulevat usein esille. Haastattelussa saatu tieto ei siis ole aina täysin luotettavaa, vaan se vaatii yleisön ja haastattelijan kriittistä pohdintaa siitä, mikä tieto on faktoihin perustuvaa ja mikä on muodostunut haastateltavan omien näkemysten ja tiedon

sekoituksena. Riippumatta siitä, millainen tilanne haastattelu on, se on silti erityinen vuorovaikutus-tilanne, johon kannattaa valmistautua niin haastateltavan kuin haastattelijankin osalta (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006).

Perinteisesti haastattelussa journalisti eli toimittaja näyttäytyy helposti kriittisenä hahmona, joka kuitenkin toimii neutraalisti haastateltavaa kohtaan. Todellisuudessa haastattelukysymyksiin voidaan piilottaa erilaisia kantaaottavia näkökulmia tai arvottavia olettamuksia. (Väliverronen 2011, 248.) Näillä keinoilla toimittaja voi johdatella keskustelua ja tuoda esille haastateltavan piileviä mielipiteitä tai löytää tietoja, jotka eivät tulisi esille täysin neutraalissa haastattelutilanteessa. Tämän keinon tarkoituksena on tuottaa mahdollisimman paljon tietoa yleisön käytettäväksi.

Journalistisia haastatteluja on monenlaisia. Uutisjuttuihin tehtävät haastattelut ovat usein lyhyitä, koska aika on rajallista. Ajankohtaisohjelmissä haastattelut ovat pidempiä ja voivat mennä syvällisemmiksi ja keskittyä tarkemmin tiettyihin aihepiireihin. Viihteelliset haastattelut taas keskittyvät tuottamaan sisällön kuluttajalle viihtyvyyttä ja kenties huumoria. Havaintojeni mukaan podcastin kannalta katsottaessa journalistisen haastattelun malleista toimivat uutistyyppiset ja ajankohtaisohjelmistoon soveltuvat haastattelun keinot, erityisesti jos podcastin tavoitteena on jakaa tietoa.

Haastattelut, kysymykset ja vastaukset sekä niistä muokattu sisältö on keskeinen osa journalismissa. Haastattelu onkin tiedonkeruun pohjalta katsottuna melko ylivertainen keino hankkia tietoa. (Väliverronen 2011, 260.) Tähän liittyen on tärkeää muistaa kuitenkin se, että haastateltavalla on tietyt oikeudet tutustua hänen sanomisistaan tehtyyn sisältöön. Tämä ei silti tarkoita sitä, että haastateltavalla olisi valta muuttaa sisältöä, sillä päätösvalta siitä, mitä julkaistaan, on aina toimituksella, (Mäntylä 2008, 91). Näistä erinäisistä oikeuksista ja velvollisuuksista on koostettu Journalistin ohjeet, joita seuraamalla toimittaja pystyy tuottamaan luotettavaa sisältöä mihin julkaisualustaan tahansa.

4.3 Faktantarkistus journalismin tukipilarina

Niin tärkeä kuin haastattelu on journalistisena keinona, on sitä ennen ja sen jälkeen tehtävä faktantarkistusta. Toimittaja ei voi esittää mitä tahansa sisältöä tietona, vaan tulee sisällön perustua tarkistettuihin tietoihin. Faktantarkistus on siis etukäteen tapahtuvaa perinteistä taustatietojen keräämistä ja jälkikäteen jo saadun tiedon ja sisällön oikeellisuuden tarkistamista.

Maailmaa ja sen todellisuutta selitetään parhaan sen hetkisen tieteellisen tai muutoin luotettavan tiedon perusteella (Muraja 2017, 139). Tieto ja faktat ovat muuttuvia käsitteitä, joiden pohjalta journalistin on operoitava. Jokin vuosikymmen sitten paikkansa pitänyt asia on saattanut muuttua uuden tutkimustiedon pohjalta, joten myös faktat ovat muuttuneet. Siksi saadun ja kerätyn tiedon tarkistaminen on tärkeää, koska se turvaa toimittajan selustan ja lisää yleisön luottamusta tuotettuun sisältöön. Journalistin ohjeissa mainitaan, että tiedot on tarkistettava mahdollisimman hyvin myös silloin, kun ne on jo aiemmin julkaistu (Suomen Journalistiliitto 2022).

Faktantarkistuksella tarkoitetaan julkisuudessa esitettyjen väitteiden ja tiedoiksi väitetyiden sisällön paikkansapitävyyden tarkistamista. Siinä analysoidaan saatua tietoa vertaamalla sitä muista lähteistä saatuun tietoon. (Muraja 2017, 140.) Tältä pohjalta voidaan päätellä, onko jokin tieto paikkansa pitävä ja samalla kestäväkö se yleisöltä tulevan kriittisen tarkastelun. Tämä vaatii toimittajalta paneutumista ja on usein aikaa vievää toimintaa.

Samalla tavalla kuin esimerkiksi haastatteleamalla saadut tiedot voivat olla subjektiivisia ja värittyneitä haastateltavan ja jopa haastattelija asenteilla, on myös faktantarkistus tietyiltä osin tulkinnanvaraista toimintaa. Toimittaja joutuu usein kiireessä päättämään, mikä valtavasta tiedon määrästä on olennaista ja sopivan monipuolista (Mäntylä 2008, 64). Tältä kannalta sisältöjä julkaiseva toimittaja ja niin kutsuttu maallikko ovat erilaisessa asemassa, sillä ammattilaiselle asetetut huolellisuusvaatimukset ovat korkeammat (Tiilikka 2008, 76). Vaatimukset eivät ole niin korkealla, jos taustalla ei ole journalistista tahoja vaan tuotetaan sisältöä jollekin taholle, joka ei ole riippuvainen Journalistin ohjeista. Silloin faktantarkistuksellisuus ei ole aina selkeimpänä keinona, vaikka hyvän sisällön tuotannossa faktat ja tietojen oikeellisuus ovat uskottavuuden kannalta tärkeitä.

4.4 Uutiskriteerit journalismin keinona

Jotta faktantarkistusta ja haastattelua edes tarvittaisiin, pitää journalistin pohtia myös aiheen uutiskriteereitä. Niiden pohjalta pystytään tekemään päätöksiä, onko jokin aihe uutisen tai uutisjutun arvoinen. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki toimittajaa itseään kiinnostavat aiheet eivät ole välttämättä uutisoinnin ja journalistisen sisällön tuotannon arvoisia. Tämä tarkoittaa aiheen punnitse-

mista kuluttajan eli lukijan tai podcastien kohdalla kuulijan näkökulmasta. Heitä on monista eri taustoista, ikäluokista ja eri puolilta maata ja maailmaa. Uutiskriteereiksi luetaan aiheen merkittävyys, kiinnostavuus, yllättävyys, ajankohtaisuus ja läheisyys. (STT 2022.)

Aiheen merkittävyys syntyy sen inhimillisistä, poliittisista tai taloudellisista vaikutuksista. Pääasiassa niin, että mitä useamman ihmisen elämään aihe vaikuttaa ja mitä dramaattisempi se on, sen merkittävämpi uutinen on kyseessä. (STT 2022.) Tällaisia ovat esimerkiksi suuret muutokset, luonnonkatastrofit tai vaikkapa liikenneonnettomuudet. Aihe ei kuitenkaan ole uutinen pelkästään siksi, että se on tapahtunut.

Monet aiheet, jotka eivät välttämättä ole merkittäviä laajassa mittakaavassa, ovat kuitenkin kiinnostavia, joka on yksi uutiskriteereistä. Monet viihteellisemmät uutiset kiinnostavat laajoja kuluttajamassoja. Ne ovat enemmän puheenaiheita kuin uutisia, mutta puheenaiheesta voi myöhemmin nousta uutinen, joka toimittajan on tärkeää pystyä ennustamaan. Toisaalta aiheen kiinnostavuus voi luoda sille myös pohjan merkittäväksi, ajankohtaiseksi ja läheiseksi aiheeksi (STT 2022). Monet eläimiin ja julkisuuden henkilöihin liittyvät aiheet täyttävät kiinnostavuuden uutiskriteerin.

Se, että jokin asia on yllättävä, ei vielä tee siitä uutisen arvoista. Yllättävyys kuitenkin selittää aiheissa normaalit ja tavanomaiset jokapäiväiset aiheet (Heikkinen 2022). Tämä tarkoittaa siis sitä, että mitä poikkeuksellisempi ja odottamattomampi aihe tai tapahtuma on, sitä suuremmalla todennäköisyydellä se ylittää uutiskriteerien kynnyksen ja päättyy uutiseksi. Esimerkiksi vesillä sattuvat onnettomuudet ovat harvinaisempia kuin perinteiset liikenneonnettomuudet, ja siksi myös yllättävämpiä.

Kenties nopeimmin uutiskriteerien huipulle pääsee, kun aihe tai tapahtuma on ajankohtainen ja varsinkin, jos jotain tapahtuu ensimmäisen kerran. Ajankohtaisuuteen vaikuttaa myös se, milloin jokin aihe kannattaa nostaa esille (STT 2022). Tällaisia ovat muun muassa juhlapyhien sääolot tai liikennetilanne, vaikka tuntuvatkin usein tavanomaisilta aiheilta. Ne kuitenkin kiinnostavat ihmisiä juuri siksi, että ne ovat relevantteja juuri sillä hetkellä ja vaikuttavat moniin suunnitelmiin.

Viimeisenä kriteerinä uutiselle on aiheen läheisyys. Tämä tarkoittaa sitä, että paikallislehdet kirjoittavat mieluummin paikkakunnan tai lähialueen tapahtumista kuin suurista valtakunnallisista asioista, kun taas valtakunnalliset mediat ottavat mieluummin aiheita kotimaasta kuin ulkomailta (Heikkinen 2022). Läheisyys on suorassa suhteessa siihen, kuka on kiinnostunut aiheesta ja miten siitä

kannattaa uutisoida. Jos jossain tulee vastaan aihe, joka täyttää kaikki yllä mainitut kriteerit, silloin ollaan uutisoinnin ytimessä. Vaikka ei tekisikään suoraa journalistista sisältöä, voi uutiskriteereitä käyttää eräänlaisena mittarina sille, mitkä asiat yleisesti ottaen ovat kiinnostavia. Tämä pätee kaikessa mediasisällössä, myös podcasteissa.

5 TUTKIMUSMENETELMÄNÄ LAADULLINEN SISÄLLÖN ANALYSOINTI

Sisällönerittelyllä tarkoitetaan aineiston määrällistä tai laadullista erittelyä ja aineiston analysointia. Tutkielmani ei niinkään paneudu opiskelijakuntapodcastien määrään, kuten paljonko niitä tehdään tai montako jaksoa mitäkään podcastia on tehty, vaan enemmänkin siihen, millaista sisältö on, kun sen kontekstina toimivat journalistiset keinot. Kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimusmenetelmä kuvaa tutkittavaa kohdetta tilastojen ja numeroiden avulla (Jyväskylän yliopisto 2021). Siksi on aineistoon nähden relevantimpaa käyttää laadullista sisältöanalyysia, jossa apuna ovat journalismin keinot.

5.1 Laadullista ja määrällistä erittelyä

Miksi tutkia ollenkaan mitään, kun monet asiat voi ratkaista niin sanotulla arkijärjellä. Tutkimuksen avulla saadaan kuitenkin tietoa, joka on tieteellistä ja perustuu laajempaa aineiston tutkimiseen. Tutkimalla saadaan täsmennyksiä ja ymmärrystä siihen, mistä on kysymys. Tutkimus monipuolistaa arkisista asioista luotua kuvaa ja kehittää omaa toimintaa. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 20.) Siksi siis kannattaa tutkia ja samalla kehittää itseään, ja erityisesti omaa osaamistaan ja ajattelua.

Laadullisen eli kvalitatiivisen tutkimuksen tarkoituksena on selventää tutkittavaa kohdetta kokonaisvaltaisesti laadun, ominaisuuksien ja merkityksen kautta (Jyväskylän yliopisto 2021). Laadullisessa aineiston erittelyssä ja analysoinnissa pyritään sekä selittämään että ymmärtämään käsillä olevaa aineistoa ja sitä, kuinka se on tehty ja tuotettu. Erittelemällä opiskelijakuntapodcastien sisällön laadullisesti käyttämällä apuna journalistisia keinoja pyrin vastaamaan siihen, onko keinoja käytetty tietoisesti vai tiedostamatta podcasteja tehtäessä.

Kvalitatiivinen tutkiminen on helppoa mieltää enemmän teoreettiseksi tutkimukseksi, koska siinä ei välttämättä kosketa numeroihin tai tilastoihin kuten kvantitatiivisessa tutkimuksessa. Voisi ajatella, että teoreettisesti pohtimalla ja tutkimalla päästäisiin aina haluttuun lopputulokseen. Tämä on kuitenkin hieman harhaanjohtava ajatus laadullisesta tutkimuksesta, koska lopulta kaiken tutkimisen tulisi perustua ihmisjärjellä tehtyyn tarkasteluun, eli se on luonteeltaan teoreettista (Tuomi & Sara-järvi 2018, 25).

On myös helppoa ajatella, että tutkimus, jossa liikutaan hyvin teoreettisella tasolla ja tutkitaan sisältöä laadullisesti, olisi jollain tasolla vähemmän haastavaa, koska se tarjoaa enemmän tilaa tutkijan omille pohdinnoille. Tämä kuitenkin usein luo laadulliseen tutkimiseen enemmän haastetta, koska liikkumatilaa on enemmän ja mahdollisia tutkimuslinjoja, joihin tarttua ilmaantuu nopeasti, jos tutkimuksen raamit eivät ole selkeät. Tämä tarkoittaa sitä, että tehtyjen havaintojen teoriapitoisuus vaikuttaa tutkimuksen tuloksiin, eli se millaisia painoarvoja tutkittavalle ilmiölle tai asialle annetaan ei ole irrallista tutkimusmenetelmien käyttäjästä (Tuomi & Sarajärvi 2018, 25). Laadullisessa tutkimuksessa on tärkeää koettaa pysyä tulkinnoissa rationaalisella ja mahdollisimman objektiivisellä tasolla, jotta tutkittava aineisto ja lopputulokset eivät liiaksi värity tutkijan omilla ajatuksilla ja ideoilla.

Monesti laadullinen ja määrällinen tutkimus on asetettu toisiinsa nähden vastakohtiksi, mutta loppujen lopuksi ne eivät ole täysin poissulkevia. Tällainen vastakkain asettelu on kuitenkin turhaa, koska näitä kahta tutkimusmetodia voidaan myös käyttää toisiaan täydentävinä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 73.) Näin tulee olemaan myös tämän opinnäytetyön tutkimusosiossa, koska esimerkiksi podcastin jaksojen pituus voi vaikuttaa siihen, kuinka kiinnostuneita niiden kuuntelusta ollaan ylipäänsä. Riippumatta siitä, kuinka kiinnostavaa ja innostavaa sisältöä podcast tarjoaa. Jokapäiväisessä elämässä ihmisten kiinnostus kohdistuu niin kvantitatiiviseen kuin kvalitatiiviseenkin sisältöön (Hirsjärvi ym. 2009, 160–161).

5.2 Sisällönanalyysi laadullisesta aineistosta

Sisällönanalyysi on perusmenetelmä, jota voidaan käyttää kaikissa laadullisen tutkimisen perinteissä. Useimmat laadullisen tutkimuksen menetelmät perustuvat sisällölliseen analyysiin, jos kohteena on kirjoitetun, kuullun tai nähdyn aineiston analysointi. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 103.) Siksi sisällön analysointi on toimivin tapa tutkia tämän opinnäytetyön aineistoa eli kahta opiskelija- ja ylioppilaskunnan podcastia sekä niiden käyttämiä journalistisia keinoja.

Tässä opinnäytetyön tutkielmassa sisällön analysointi on hyvin aineistolähtöistä, koska käsittelyssä oleva aineisto on valittu sen pohjalta, mitä oli tarjolla. Opiskelijakuntapodcasteja ei ole kovin paljon

tehty, joten tämä vaikutti aineiston valintaan. Aineistolähtöisessä sisältöanalyysissä aiemmilla havainnoilla, tiedoilla tai teorioilla ei pitäisi olla tekemistä analyysin toteuttamisen tai lopputuloksen kanssa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 108). Tavoitteena aineistolähtöisessä sisältöanalyysissä onkin saavuttaa teoreettinen ymmärrys siitä, mikä on journalististen keinojen merkitys opiskelijakunta podcasteissa, ja ovatko ne toimivia keinoja.

Laadullinen sisällön analysointi on jossain määrin vapaampaa kuin määrällinen, ja myös näiltä osin se sopii paremmin kyseisten podcastien analysointiin. Teemana on löytää, havaita ja analysoida käytettyjä journalistisia keinoja sekä sitä, miten hyvin ne ovat soveltuneet niin kutsutun ei-journalistisen podcastin toteuttamiseen. Tämä tietty vapaus perustuu myös siihen, että laadullinen erittely antaa tutkimusta tekeväälle mahdollisuuden omaan pohdintaan ja tulkintaan, jossa voidaan erittele-mällä, tiivistämällä ja vertailemalla tuodaan aineistoon selkeyttä (Koho 2021).

6 OPISKELIJAKUNTIEN PODCASTIT

Opinnäytetyöni tässä luvussa analysoin sisällöllisesti ja laadullisesti kahta podcastia, jotka ovat Rotcast sekä Mitä kuuluu kampus? -podcast. Tarkastelen sisällön journalistisia keinoja sekä sitä, onko niitä käytetty tietoisesti vai ei. Kiinnostavaa on myös se, toimivatko journalistiset keinot opiskelijoille suunnatuissa podcast sisällöissä.

Lähtökohdiltaan nämä kaksi podcastia ovat erilaiset, sillä toinen on jo valmiiksi journalistista tuotantoa, koska Oulun ylioppilaslehti on itsenäinen journalistinen julkaisu, vaikka toimiikin ylioppilaskunnan alaisuudessa. Toisaalta taas Rotko ry:n tuottama Rotcast ei ole riippuvainen journalistisesta sisällöstä, vaan se pystyy toimimaan vapaammin, vaikka siinä käytettäisiinkin journalistisia keinoja.

Lähtökohtaisena oletuksenani tässä tutkimuksessa on, että kummassakin podcastissa on käytetty journalistisia keinoja – ja että ne myös toimivat hyvänä tukena podcastien sisällöille. Teen myös sen oletuksen, että Mitä kuuluu kampus? -podcastissa journalistiset keinot ovat selkeämmin huomattavissa ja niitä on käytetty tarkoituksenmukaisesti.

Nämä kaksi podcastia eivät siis ole täysin verrannolliset toisiinsa, mutta niiden erilaisuus antaa mahdollisuuden tutkia samaa päämäärää kohti pyrkiviä sisältöjä eri näkökulmista. Molempien tarkoitus on olla tietolähteenä opiskelijoille – ja saavuttaa opiskelijoiden elämästä kiinnostuneita kuulijoita. On kiinnostavaa nähdä, kuinka kaksi erilaista podcastia, joilla kuitenkin on samantyylinen kohderyhmä, pääsee tavoitteisiinsa ja mitä journalistisia keinoja niissä on käytetty tiedostaen tai tiedostamatta.

Lisäksi minua kiinnostaa se, kuinka hyvin sisällöt toimivat ja kuinka helppoa podcasteja on seurata. Tämä ei suoranaisesti liity journalistisiin keinoihin, mutta on sidoksissa niihin, sillä kiinnostava sisältö toimii, on siinä käytetty journalistisia keinoja tai ei. Tästä syystä tutkimusosassa tartun sisältöön sen toimivuuden kannalta, vaikka juuri siitä ei olisikaan journalistista sanottavaa.

6.1 Mitä kuuluu kampus?

Mitä kuuluu kampus? -podcast on Oulun ylioppilaslehden tuottama ja toteuttama podcastsarja, jossa tutustutaan opiskelijoita kiinnostaviin aiheisiin, ilmiöihin ja ihmisiin. Näistä kahdesta podcastista, Mitä kuuluu kampus? -podcast on journalistisempi tuotanto kuin Rotcast. Podcast on julkaistu Spotify-alustalla 4.11.2020 – 29.4.2021.

Todennäköisesti kampukselta löytyy monenlaisia puheenaiheita, mutta podcastin tarkoituksena on kuitenkin selkeästi olla kaikille opiskelijoille toimiva. Podcastin kannalta on mielekästä pitää aiheet universaaleina ja kaikille opiskelijoille sopivina kuin tarttua vain jonkin tietyn tieteen alan saavutuksiin tai puheenaiheisiin. Näin pystytään varmistamaan aiheet, jotka koskettavat laajempaa kuulijakuntaa ja samalla kestävät aikaa.

Mitä kuuluu kampus? -podcastin aiheita ovat: keskustakampus, fuksisyksy korona-aikana, Ylioppilaiden terveyden huoltosäätiön uudistus, OYY:n ja OSAKOn puheenjohtajat, opintopsykologi, etätapahtumat ja vappu sekä opiskelijapastori. Nämä ovat aiheita, joitten ympärille on hyvä rakentaa podcastia, joka kiinnostaa laajoja opiskelijamassoja, eivätkä aiheiden sisällöt ole vain jotain tiettyä opiskelijaryhmää kiinnostavia. Ne ovat myös aiheita, joista jokaiselle opiskelijalle on hyödyllistä saada tietoa.

6.1.1 Suurin niistä on haastattelu

Mitä kuuluu kampus? -podcastin tärkein journalistinen keino, joka näkyy jokaisessa jaksossa, on haastattelu. Haastattelua käytetään sekä käsikirjoitettuna osana jokaista jaksoa että käsikirjoittamattomassa osassa, jossa kuuntelijat ovat laittaneet studioon viestiä. Haastattelu on samalla tiedonhankintakeino, mutta samalla sitä käytetään podcastin tunnistettavana tehokeinoja, joka toistuu jokaisessa jaksossa. Kuulija osaa odottaa niin jakson juontajan ennakkoon mietittyjä haastatteluosioita kuin opiskelijoilta sosiaalisen median kautta tulleita kysymyksiäkin.

Haastattelu toimii Mitä kuuluu kampus? -podcastissa nimenomaan tehokkaana tiedonhankintakeinona, koska jaksossa on yleensä yksi tai kaksi haasteltavaa. Näin saatua tietoa on helppo jäsenellä, sitä ei tule liikaa, mutta toisaalta saatu tieto voi olla sellaista, mitä ei välttämättä löydy etukäteen tehdyssä tiedonhankinnassa.

Haastattelukysymyksistä selviää myös tässä podcastissa se, millaista taustatyötä on jaksojen eteen tehty. Juontajan kysymykset on jokaisessa jaksossa tähdätty hyvin juuri haastateltavalle, jotta tästä saataisiin irti kaikki opiskelijoita hyödyttävä tieto. Jaksossa, joka käsitteli YTHS-uudistusta, kysymyksenasettelusta näki myös faktantarkistuksen, koska juontaja viittasi kysymyksessä siihen, mitä tietoa aiheesta oli löytynyt YTHS:n internetsivuilta. Tämä osoittaa niin kuuntelijalle kuin haastateltavallekin, että juontaja on perehtynyt aiheeseen ja valmistautunut.

Kiinnostavimpia hetkiä Mitä kuuluu kampus? -podcastissa oli kuitenkin podcastin kuuntelijoilta sosiaalisen median kautta tulleet kysymykset. Juontaja käytti niitä haastattelussa, jossa oikeasti vastattiin opiskelijoita kiinnostaviin kysymyksiin, ja niihin saatiin vastauksia. Tällä tavalla käsikirjoitettu ja enemmän spontaani haastattelu onnistui luomaan podcastiin elävyyttä. Samaa tapaa käytetään myös journalismissa, erityisesti televisiossa ajankohtaisohjelmissä, joissa meneillään olevaa keskustelua voi kommentoida tai esittää tarkentavia kysymyksiä sosiaalisen median kautta hyödyntämällä tiettyjä aihetunnisteita eli hashtag-toimintoa.

6.1.2 Aiheesta uutiskriteeriksi

Mitä kuuluu kampus? -podcastissa oli erityisesti kaksi jaksoa, joiden aiheet olivat uutiskriteerien kannalta kaikkein kiinnostavimpia. Tämä johtui siitä, että kummastakin oli ollut puhetta joko paikallisessa tai valtakunnallisessa mediassa. Näin ollen kiinnostus näitä jaksoja kohtaan oli itsellenikin korkeampi, koska tiesin aiheiden jollain tasolla edelleen olevan keskustelussa kampuksilla.

Koko podcast-sarjan aloitti Keskustakampus-jakso (julkaistu 4.11.2020), jossa aiheena oli edelleen keväällä 2022 oululaisessa keskustelussa kuumana käyvä Linnanmaan yliopistokampuksen sijoittaminen. Podcastin ilmestymisen aikaan lähes kaikki opiskelijat puhuivat siitä, muuttaako kampus keskustaan ja mitä sitten tapahtuu. Tämä jakso siis täytti ilmestyessään uutiskriteereistä useampia

ajankohtaisuudellaan, läheisyydellään, vaikuttavuudellaan ja kiinnostavuudellaan. Kyseistä podcastin jaksoa saattaisi käyttää – vaikka faktantarkistuksessa tai tiedonkeruussa, jos kirjoittaisi journalistista tekstiä Oulun keskustakampus Hankkeesta tai sen etenemisestä.

Jaksoa kuunnellessa tuli sellainen olo, että tässä oli nyt hyvin valittu niin sanottu sisäänheittojakso podcastille. Tekijällä ja tuottajalla eli Oulun ylioppilaslehdellä on ollut varmasti tiedossa se, kuinka kiinnostava aihe on ja että se herättäisi monenlaista kiinnostusta opiskelijoiden, mutta myös muiden oululaisten keskuudessa. Myös tällainen aiheen asettelu ja valinta osoittaa, että tätä podcastia tehdessä on käytetty journalistisia keinoja ja pohdittu uutiskriteerien pohjalta sitä, millä aiheella kannattaa aloittaa.

Toinen opiskelijoiden joukossa kiivastakin keskustelua herättänyt aihe on podcastin julkaisuaikaan ollut YTHS-uudistus eli Ylioppilaiden Terveystuoto Säätiön muuttuminen kaikkien korkeakouluopiskelijoiden terveydenhuollosta vastaavaksi. Kyseinen jakso (julkaistu 18.12.2020) oli aseteltu julkaisuun vain hieman ennen kuin uudistus astui voimaan ja keskustelu siitä kävi kuumimmillaan opiskelijoiden keskuudessa. Tämä jakso täytti kiinnostavuuden, läheisyyden ja merkittävyyden uutiskriteerit. Sillä uudistus kosketti kaikkia korkeakouluopiskelijoita, ja erityistä kiinnostusta herätti kaikille pakolliseksi tullut YTHS-maksu.

Nämä kaksi jaksoa varmasti ovat olleet sellaisia jaksoja, jotka sisällöltään ovat voineet kiinnostaa opiskelijoiden lisäksi myös muuta mediaa. Niissä on käsitelty isoja massoja koskettavia aiheita ja saatu haastatteluun ihmisiä, jotka tiesivät aiheesta. Keskustakampuksesta puhumassa oli yliopiston rehtori Jouko Niinisalo ja YTHS-uudistuksesta YTHS:n pohjoisen alueen johtaja Vesa-Matti Matinoli. Haastateltavat olivat vakavasti otettavia asiantuntijoita. Se on yksi asia, joka korostaa journalistista otetta ja keinoja tässä podcastissa.

Podcastin loput viisi jaksoa olivat toki ajankohtaisia, mutta niissä ei ollut sellaista sisältöä, mikä niin sanotusti ylittäisi uutiskynnystä, jota uutiskriteerit ylläpitävät. Ylipäätään Mitä kuuluu kampus? -podcast on journalistinen, kenties hieman makasiiniohjelman tyyppinen tuotanto, jossa taustalla kuuluvat toki podcastin taustaorganisaation arvot. Podcast on tuotettu opiskelijoille, jotta he saisivat lisätietoa siitä, millaisia ilmiöitä, ihmisiä ja aiheita on ollut pinnalla juuri silloin, kun tätä podcastia on tuotettu.

6.2 Rotcast

Rotcast on Lapin ammattikorkeakoulun opiskelijakunta Rotko ry:n tuottama opiskelijakuntapodcast. Se on muodoltaan vapaamuotoisempi kuin Mitä kuuluu kampus? -podcast, sillä opiskelijakunnan tuottamaa podcastia eivät ole sitomassa journalistiset vaatimukset, koska taustaorganisaatio ei ole sitoutunut tuottamaan itsenäistä journalistista sisältöä. Rotcastin jaksot on julkaistu Spotify-alustalla 23.9.2020 – 8.4.2021, ja se sisältää yhdeksän jaksoa.

Tällainen vapaamuotoisuus sisällön käsittelyn suhteen antaa tuotantoon vapautta, mutta samalla haastaa tekijöitä. Jotta tuotanto pysyisi kasassa, olisi tärkeää, että alkutuotanto olisi tehty hyvin. Podcastin, joka ei ole journalistisesti tuotettu eikä sidottu journalismin reunaehtoihin, tulisi olla hyvin käsikirjoitettu. Hyvä käsikirjoitus takaa sen, että podcastin sisältö pysyy hallittavana. Toimiva sisältö voi koostua monenlaisista vaihtuvista elementeistä, kuten haastatteluosioista tai podcastin juontajan monologi, podcastin jaksoissa voi myös olla vaihtuvia vieraita. (Kortesuo 2019, 147–148.)

6.2.1 Haastattelu kannattelee keskustelua

Rotcastissa haastattelu on kannattelevana osana podcastin muotoa ja sisältöä. Ilman haastattelun johdattelevaa vaikutusta keskustelu tyrehtyisi nopeasti. Haastattelua ei kuitenkaan voi tässä podcastissa kutsua journalistiseksi keinoksi, koska jaksoja kuunnellessa tulee mieleen, ovatko kysymykset oikeasti käsikirjoitettuja ja harkittuja, vai tapahtuvatko ne vain siinä nauhoitushetkellä, kun juontaja huomaa, että keskustelu on tyrehtymässä.

Tämän podcastin tapauksessa voisi kenties enemmän puhua kysymyksistä ja vastauksista kuin haastattelusta. Haastattelussa kuitenkin pyritään saamaan uutta tietoa tai varmistamaan jo olemassa olevan tiedon paikkansapitävyys. Tämän podcastin tapauksessa kysymyksen asettelu ei kuitenkaan tähtää uuden tiedon hankintaan tai olemassa olevan tiedon tarkistamiseen, vaan enemmänkin antaa vierailijoille luvan puhua tai jatkaa aiheesta puhumista.

Tarkoitus on selkeästi jakaa tietoa matalalla kynnyksellä. Näkemykseni mukaan tämä toimisi tehokkaammin, jos Rotcastin jaksoiden sisällössä olisi käytetty haastattelua sen journalistisessa mer-

kityksessä – ja haastattelulla pyrittäisiin kaivamaan haastateltavilta uutta tietoa tai eriäviä mielipiteitä. Näin podcastista ei tulisi vain osallistujien monologia tai satunnaista dialogia, sillä tämä jopa välillä vie sisältöä ohi käsiteltävästä aiheesta.

Yksi onnistunut haastattelu kuitenkin on löydettävissä Rotcastista. Jaksossa, jossa aiheena oli edustajisto ja hallitus (julkaistu 23.9.2020), juontaja kysyy vierailijalta kiinnostavasti siitä, kuinka edustajistoa ja hallitusta pidetään usein sisäpiiriläisten kerhona. Tässä hetkessä ja saadussa vastauksessa oli oikeasti journalistista otetta ja kysymyksen asettelusta oli tunnistettavissa journalistinen vivahde. Kysymyksen sisältö oli suoraan kriittinen edustajiston ja hallituksen kuvaa kohtaan ja sen ansiosta vierailija pystyi antamaan hyvän sekä jäsennellyn vastauksen.

6.2.2 Uutiskynnyksen hahmottamisen vaikeus

Rotcastin jaksojen aiheina olivat: kestävä kehitys, edustajisto ja hallitus, tuutorointi, hallituksen esittely ja toiminta, opiskelijakunnan esittely, paikallisyhdistykset ja koronan vaikutuksen opiskeluun. Kaikista näissä on potentiaalia uutiskynnyksen ylittämiseksi, mutta lopulta sisällön jäsentelemätön esitystapa jätti aiheet uutiskynnyksen ulottumattomiin. Aiheet ovat olleet tuotantohetkellä ajankohtaisia ja läheisiä opiskelijoille, niissä on samaistumispintaa, jotta ne kiinnostavat opiskelijoita. Osa aiheista on yhä keväällä 2022 ajankohtaisia.

Rotcast epäonnistui tämän journalistisen keinon käytössä, koska podcastia ei ole sen suunnittelu- ja tuotantovaiheessa ajateltu journalistisesta näkökulmasta katsoen, vaikka siitä olisi ollut suuri hyöty sisällön editoinnissa ja suunnittelussa sekä kohdentamisessa. Jos jaksot olisi suunniteltu kertomaan jotain uutta – jo osittain tunnetuista aiheista, ne olisivat houkutteleet kuuntelemaan tarkemmin. Tietenkin tätä selittää se, että tässä ei ole edes yritetty tehdä journalistista tuotantoa, vaan enemmänkin tietoa jakavia jaksoja, joihin opiskelija voisi samaistua.

Samaistuminen kuitenkin on vaikeaa, jos aiheista keskustellaan vain yleisellä tasolla eikä niistä nouse esille, mitään erikoista tai erilaista tai uutta. Vaikka joillekin kuuntelijoille sisällössä saattaa olla uusia asioita, jotka voisivat nousta uutiskynnyksen tasolle, on asiat esitetty kuin ne olisivat jo

kaikille tuttuja. Tällainen tapa esittää vie pohjaa siltä hyvältä ja mahdollisesti uutiskynnystä ylittävältä osalta, koska oletetaan, että kaikkihan tämän jo tietävät. Tästäkin syystä selkeä käsikirjoittaminen olisi tuonut monet aiheista lähemmäs uutiskynnystä.

7 YHTEENVETO OPISKELIJAKUNNISTA ÄÄNIAALLOILLA

Sisältöanalyysin perusteella on selvää, että molemmat opiskelijakuntapodcastit on tehty palvelemaan niin opiskelijoita kuin opiskelijakuntiakin. Tämä näkyy siitä, että molemmissa aiheet ovat opiskelijoille suunnattuja ja niitä tehdään asenteella opiskelijalta opiskelijalle. Ne ovat siis erilaisuudesta huolimatta kohdistuneet tarkasti kohti samaa päämäärää ja kohderyhmää, vaikka toteutustavat ovatkin erilaisia lähtökohtaisesti. Informaatio on annettu suoraan kuluttajan käyttöön, ja se on kohdennettua viestintään juuri sitä tarvitseville tai haluaville (Cangialosi ym. 2012, luku 16).

Kuten analyysistäni käy ilmi, molemmissa podcasteissa haastattelu ja siitä syntyvä keskustelu on ollut näkyvin journalistinen keino. Paremmin tämä näkyy Mitä kuuluu kampus? -podcastissa, jossa haastattelukysymykset vievät jaksoja eteenpäin. Rotcastissa haastattelu on enemmänkin keskustelua johdattelua eikä kohdennettua. Kummassakin haastattelu on kuitenkin perustapa edistää tiedonkulkua ja osittain myös tapa tarkistaa ja jakaa faktoja.

Kummankin podcastin sisällön voisi kenties parhaiten sitoa palvelujournalismiksi, vaikka toinen ei journalistinen julkaisu olekaan. Kumpikin podcast jakaa tarpeellista tietoa, jonka tarkoituksena on parantaa opiskelijoiden tietoa opiskelijoille suunnatuista palveluista, ilmiöistä ja aiheista. Palvelujournalismin tarkoituksena on auttaa ihmisiä, kouluttaa tai opettaa sekä mahdollistaa asioiden tekeminen paremmin (Lintulahti 2022).

Kaikkein vaikein tunnistettava journalistinen keino on faktantarkistuksellisuus jase, onko sitä tehty. Selvemmin podcastin juontajan perehtyneisyys aiheeseen näkyi Mitä kuuluu kampus? -podcastissa. Kysymyksenasetteluista ja keskustelun laadullisesta sisällöstä pystyi päättämään, että juontaja oli etukäteen tehnyt tarkistuksia ja tiedonkeruuta. Myös jaksojen käsikirjoitus rakentui etukäteen hankitun tiedon varaan ja juontajan tarpeeseen saada tarkentavaa tietoa jo olemassa olevan tiedon päälle.

Rotcastissa taas faktat olivat paikkansapitäviä, mutta tämä johtui enemmänkin siitä, että kaikki, niin tekijät kuin vieraatkin, olivat osa Rotko ry:n toimintaa. Jos kaikki osallistujat tietävät samat asiat, ei ole tarvetta tarkistaa faktoja tai edes kyseenalaistaa niitä. Rotcastin tekijät kenties hieman yliarvioivat kuulijoiden perustietoja opiskelijakuntatoiminnasta, ja siksi jotkin aiheet saattoivat jäädä etäiseksi tai vaikeasti ymmärrettäviksi, jos kuulijalla ei ole samoja perustietoja aiheesta kuin podcastin

tekijöillä. Tuotannon olisi kenties ollut hyvä tehdä faktantarkistuksellinen kysely opiskelijoille, jotta he olisivat saaneet tietoa siitä, kuinka paljon opiskelijat tietävät aiheista.

Journalististen keinojen käyttö opiskelija- ja ylioppilaskuntien sekä -lehtien podcasteissa kiinnosti minua siitakin syystä, että opinnäytetyöni käytännön osuudessa tein tämän tutkielman rinnalla podcastia Oulun ammattikorkeakoulu OSAKOLLE. Pystyin tutkielmaa tehdessäni samalla reflektoimaan omaa tapaan käyttää journalistisia keinoja podcastini tuotannossa ja sisällön rakentamisessa. Tutkielmaosuus ei suoraan hyödyttänyt podcastini tuotantoa, mutta se antoi mahdollisuuden samanaikaisesti ammatilliseen kasvuun ja kehittymiseen erityisesti journalististen keinojen käytössä sekä podcastin tuotannon itsearvioinnissa.

Tulevaisuuteen katsottaessa olen varma, että opiskelija- ja ylioppilaskuntien opiskelijoilta opiskelijoille tekemät podcastit tulevat lisääntymään. Tietenkin podcastien tuottaminen vaatii resursseja, kuten studioita tai äänityslaitteita, joita ei välttämättä kaikilla opiskelijayhteisöillä vielä ole käytössä. Tekniikka kuitenkin kehittyy nopeasti, ja jo se, että yksittäiset ihmisetkin tuottavat omia podcastejaan, kertoo niiden kiinnostavuudesta ja helppoudesta. Toivon mukaan yhä useammat opiskelija- ja ylioppilaskunnat tarttuvat podcastien avaamiin uusiin mahdollisuuksiin opiskelijoiden tavoittamiseksi.

Itseäni kiinnostaisi tulevaisuudessa perehtyä enemmän ei-journalististen podcastien palvelujournalistisiin ominaisuuksiin. Suurimmassa osassa podcasteissa kuitenkin on tavoitteena jakaa tietoa – tai tavoittaa ihmisiä, joilla on esimerkiksi samanlaisia kokemuksia. Olisi kiinnostavaa nähdä, kuinka tällaisiin palvelujournalismin kuvaukseen sopiviin podcasteihin on tuotantovaiheessa sovellettu journalistisia keinoja. Erityisesti monien valtion organisaatioiden tuottamat ja tilaamat podcastit tulevat tulevaisuudessa olemaan yksi iso tiedonlähde ihmisille siitä, miksi jokin taho tekee tiettyjä päätöksiä – tai kuinka vaikkapa ulkoministeriö toimii.

LÄHTEET

Ammattikorkeakoululaki 932/2014. Hakupäivä 25.11.2021. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20140932#L6P41>.

Cangialosi, Greg & Irelan, Ryan & Vogele, Colette & Geoghegan, Michael & Bourquin, Tim 2012. Podcast Academy: The Business Podcasting Book: Launching, Marketing, and Measuring Your Podcast. O'Reilly Online Learning: Academic/Public Library Edition. Hakupäivä 25.10.2021. E-kirja. Vaatii kirjautumisen Haka-tunnuksilla.

Heikkinen, Jatta 2022. Mitä ovat mediaviestintä, ansaittu medianäkyvyys ja tiedottaminen? STT Viestintäpalvelut. Hakupäivä 30.3.2022. <https://www.viestintapalvelut.fi/blogi/mediaviestinta-tiedottaminen-ja-ansaittu-medianakyvyys>.

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi

Jyväskylän yliopisto 2021. Laadullinen analyysi. Hakupäivä 30.10.2021. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/aineiston-analyysimenetelmat/laadullinen-analyysi>.

Koho, Satu 2021. Sisällönerittely, sisällön erittely, sisällönanalyysi. Media-analyysin kurssi 2021. Oulun ammattikorkeakoulu. PowerPoint-esitys. Moodle-alusta. <https://moodle oulu.fi/course/view.php?id=9286#section-4>. Vaatii kirjautumisen Moodle- ja kurssi-alustalle.

Kortesuo, Katleena 2019. Kaikenkattava sisällöntuotannon opas yrityksille. Viro: Helsingin seudun kauppakamari.

Kuutti, Heikki 2015 (toim.). Todenmukainen journalismi. Jyväskylä: Grano.

Lintulahti, Matti 2022. Journalismin ja sisältömarkkinoinnin suhteeseen järkeä. Kubo Creative Agency. Hakupäivä 14.4.2022. <https://www.kubo.fi/journalismin-ja-sisaltomarkkinoinnin-suhteeseen-jarkea/>.

Mitä kuuluu kampus? 2020. Spotify. Hakupäivä 12.10.2021. <https://open.spotify.com/show/1hp2KnsW6Cgd789C7vIGb>. Vaatii kirjautumisen.

Muraja, Tuomas 2017. Faktat tiskiini! Suomalaisen faktantarkistuksen käsikirja. Helsinki: Tammi.

Mäntylä, Jorma 2008. Journalistin etiikka. Helsinki: Gaudeamus.

Oulun ammattikorkeakoulu 2022. Opinto-opas: Opinnäytetyö. Hakupäivä 5.2.2022. <https://www.oamk.fi/opinto-opas/opintojen-sisalto/opinnaytetyo>.

Oulun ylioppilaslehti 2021. Info. Hakupäivä 12.11.2021. <https://www.oulunylioppilaslehti.fi/info/>.

Rotcast 2020. Spotify. Hakupäivä 11.10.2021. <https://open.spotify.com/show/1ueKaWiMZ5BxsFMhKzcKil>. Vaatii kirjautumisen.

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Hakupäivä 2.3.2022. <https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus>.

Spinelli, Martin 2019. Podcasting: the audio media revolution. United States of America: Bloomsbury Academic.

Suomen Journalistiliitto 2022. Journalistin ohjeet. Hakupäivä 10.1.2022. <https://journalistiliitto.fi/fi/pelisaannot/journalistin-ohjeet/>.

STT 2022. Tyylikirja: uutiskriteerit. Hakupäivä 3.4.2022. <https://stt.fi/en/tyylikirja/ideasta-jutuksi/uutiskriteerit-ja-uutiskynnys/uutiskriteerit/>.

Suomen Opiskelijakuntien liitto – Samok ry. Hakupäivä 11.10.2021. <https://samok.fi/opiskelijalle/opiskelijakunnat/>.

Suomen Ylioppilaskuntien liitto ry – SYL. Hakupäivä 11.10.2021. <https://syl.fi/vaikuttaminen/>.

Tiilikka, Päivi 2008. Journalistin sananvapaus. Helsinki: WSOY.

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2018. Laadullinen tutkimus ja sisältöanalyysi. Helsinki: Tammi

Uutismedian liitto 2022. Hakupäivä 18.1.2022. <https://www.uutismediat.fi/sanomalehtitieto/journalismi/>.

Väliverronen, Esa 2011 (toim.). Journalismi murroksessa. Helsinki: Gaudeamus.

Yliopistolaki 558/2009. Hakupäivä 25.11.2021. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20090558#L5P46>.